

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **S. Y.**, zastoupeného JUDr. Jindřichem Zadinou, advokátem se sídlem Vyšehradská 27, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, PP 21/OAM, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, ze dne 26. 6. 2006, sp. zn. 28 Az 108/2005,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **ne má** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností brojí proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „žalovaný“) ze dne 15. 11. 2005, č. j. OAM-2458/VL-19-K03-2004, o neudělení azylu stěžovateli pro nesplnění podmínek podle § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Stěžovatel napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností, v níž ovšem toliko uvedl, že žádá, aby Nejvyšší správní soud rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Doplnil, že pouze z opatrnosti žádá o přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti.

Krajský soud svým usnesením ze dne 9. 10. 2006 stěžovatele vyzval, aby odstranil vady kasační stížnosti, která postrádá zásadní náležitosti, a sice označení jejích důvodů v souladu s ust. § 103 s. ř. s. Právnímu zástupci stěžovatele k tomu určil měsíční lhůtu a současně jej i stěžovatele poučil, že nebude-li výzvě soudu ve stanovené lhůtě vyhověno, vystavuje se stěžovatel možnosti odmítnutí jeho kasační stížnosti. Stěžovatel následně prostřednictvím právního zástupce doplnil, že napadá rozsudek krajského soudu z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť se soud podle jeho názoru nevypořádal se všemi námitkami uplatněnými v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, zejména pak v bodu III. žaloby.

Stěžovatel ve svém prvním podání také požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. O této žádosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť ustanovení § 32 odst. 5

zákona o azylu, ve znění účinném od 13. 10. 2005, spojuje odkladný účinek přímo s podáním kasační stížnosti.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, sp. zn. 1 Azs 13/2006, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Stěžovatel namítá, že se krajský soud nevypořádal se všemi body jeho žaloby, zejména s jeho tvrzeními, že žalovaný porušil několik ustanovení tehdy platného zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění účinném ke dni vydání rozhodnutí (dále jen „správní řád“), a zákona o azylu. Touto námitkou ovšem stěžovatel nepokládá otázku, jež by dosud nebyla judikatorně vyřešena, neboť k náležitostem žaloby se zdejší soud již dostatečně vyjádřil např. ve svém rozsudku ze dne 22. 4. 2004, sp. zn. 6 Azs 22/2004, kde konstatoval: *„Předpokladem zrušení napadeného rozhodnutí správního orgánu krajským soudem ve smyslu § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. je uplatnění vady správního řízení v řízení před krajským soudem ve formě žalobního bodu. Žalobní body musí podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. obsahovat jak skutkové, tak i právní důvody, pro které žalobce považuje napadené správní rozhodnutí za nezákonné nebo za nicotné. Žalobním bodem však není uvedení ustanovení správního řádu, které měl žalovaný porušit, je-li z hlediska skutkových důvodů jen obecně odkázáno na spisový materiál.“* Nejvyšší správní soud se již dostatečně zabýval také povinností tvrzení, jež leží na stěžovateli, který sám musí navrhnout konkrétní důkazy a podklady významné pro rozhodování soudu: *„Pokud stěžovatelka v kasační stížnosti uvádí pouze námitky obecného charakteru, aniž upřesňuje, které konkrétní důkazy či podklady pro rozhodnutí žalovaného v odůvodnění jeho rozhodnutí chybí, je takové tvrzení bez uvedení konkrétních skutečností nedůvodné. Nejvyšší správní soud vychází z premisy „necht' si každý střeží svá práva“; proto nemůže stěžovatelka v kasační stížnosti úspěšně namítat, že správní orgán či soud v předcházejícím řízení nezjistily důsledně skutečný stav věcí, pokud sama neuvádí skutečnosti či důkazy, které pro takové tvrzení svědčí.“* (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 4. 2004, sp. zn. 3 Azs 18/2004). Také v dalším rozsudku ze dne 20. 12. 2005, sp. zn. 2 Azs 92/2005 zdejší soud vyložil, že: *„Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnost. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.“*

Stěžovatel ve své žalobě naopak pouze v obecné rovině namítá porušení několika ustanovení správního řádu a zákona o azylu a ani ve své kasační stížnosti neuvádí, z jakých konkrétních důvodů rozhodnutí krajského soudu napadá, tj. v čem spatřuje jeho nezákonnost.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností

Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. března 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu